

การศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนเพื่อส่งเสริมความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก ในนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในเขตจอมทอง

A Study of Learning Achievements in Dengue Protection and Control Among Prathomsuksa 4-6 Students in Chomthong District

ขวัญธนา วงษ์จันทร์¹ สุวิมล ตีรกานันท์² กมลทิพย์ ศรีหาเศษ³

Kwanthana Wongchan, Suwimon Tirakanant, Kamontip Srihaset

¹ นิสิตปริญญาโท สาขาการประเมินและการวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
Student (M.ED.) Educational Evaluation and Research,
Faculty of Education, Ramkhamhaeng University.

Corresponding author, E-mail : kwanchamdee2012@gmail.com

²รองศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาการประเมินและการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
Lecturer, Ph.D. Associate Professor, Department of Educational Research and Evaluation,
Faculty of Education, Ramkhamkhang University Email: suw_tir@yahoo.com

³อาจารย์ ดร. ภาควิชาการประเมินและการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
Lecturer, Ph.D., Department of Educational Research and Evaluation,
Faculty of Education, Ramkhamkhang University Email: ksrihaset@gmail.com

Received: June 27, 2019; Revised: August 5, 2019; Accepted: September 13, 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนเพื่อป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก 3 ด้าน ประกอบด้วย (1) ด้านความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออก (2) ด้านความคิดเห็นต่อกิจกรรมการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกและ (3) ด้านการปฏิบัติเพื่อป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก และ (2) เพื่อเปรียบเทียบความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออกก่อนการจัดกิจกรรมกับหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน โดยกลุ่มตัวอย่างการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ในพื้นที่เขตจอมทอง ในปีการศึกษา 2561 จำนวน 400 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย แบบทดสอบเรื่องโรคไข้เลือดออก แบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้การสอนเพื่อป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก และแบบประเมินตนเองเกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก และสถิติที่ใช้ใน

การวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t - test Dependent ผลการวิจัยมีดังนี้

1. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกในนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในเขตจอมทอง 3 ด้าน คือ (1.1) ด้านความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออก กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีคะแนนสอบก่อนเรียนเท่ากับ 15.69 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 52.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.59 คะแนนสอบหลังเรียนเท่ากับ 20.19 คิดเป็นร้อยละ 67.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.56 (1.2) ด้านความคิดเห็นต่อกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 51.95 คะแนน จากคะแนนเต็ม 57 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 (1.3) ด้านการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันและควบคุมโรค กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 59.96 คะแนน จากคะแนนเต็ม 75 คะแนน มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.65 2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนเรียน และคะแนนสอบหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : กิจกรรมการเรียนการสอน การป้องกันและควบคุมโรค โรคไข้เลือดออก

Abstract

In this thesis, the researcher studies (1) the effects of instruction and study activities for dengue fever prevention and control in three aspects, viz, (i) knowledge of dengue fever; (ii) opinions toward activities for dengue fever prevention and control, and (iii) self-conduct in dengue fever prevention and control. The researcher also compares (2) the knowledge of dengue fever prior to the commencement of the instruction and study activities and after their completion. Employing the multi-stage random sampling method, the researcher selected a sample population consisting of 400 Prathom Sueksa Four to Six students enrolled in the academic year 2018 in schools in Chom Thong district under the jurisdiction of the Bangkok Metropolitan Administration (BMA).

The research instruments consisted of (1) a test on dengue fever; (2) a form for expressing opinions regarding instruction and study activities for the prevention and control of dengue fever; and (3) a self-evaluation form concerning dengue fever prevention and control. Using techniques of descriptive statistics, the researcher analyzed the data collected in terms of frequency, percentage, mean (M) and standard deviation (SD). The dependent samples t test technique was also employed by the researcher. Findings are as follows:

1. The effects of instruction and study activities for the prevention and control of dengue fever in the students in three aspects exhibited the following details. (1.1) The aspect of knowledge of dengue fever: All members of the sample population displayed scores prior to the commencement of the study at a M of 15.69 (52.30 percent) with a SD of 2.59. The scores after the completion of the study showed a M of 20.19 (67.30 percent)

with a SD of 2.56. (1.2) In regard to the aspect of opinions toward activities, all members of the sample population evinced a M score of 51.95 out of a total possible score of 57. The SD was at 0.58. (1.3) Concerning the aspect of self-conduct in dengue fever prevention and control, all members of the sample population displayed M scores of 59.96 out of a total possible score of 75. The SD was at 0.65. 2. Insofar as concerns the comparison of scores prior to the commencement of the study and after its completion, it was found that the scores after the completion of the study were higher than the scores prior to its commencement at the statistically significant level of .01.

Keyword : learning achievements, protection and control, Dengue hemorrhagic fever

บทนำ

ในปัจจุบันพบว่าโรคไข้เลือดออกยังคงเป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญของกรุงเทพมหานคร ส่งผลให้สถานการณ์โรคไข้เลือดออกของศูนย์บริการสาธารณสุข 29 (ช่วง นุชนตรง) พื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานเขตจอมทองมีแนวโน้มสูงขึ้น จากการรายงานสถานการณ์โรคไข้เลือดออกในปี พ.ศ. 2561 ของพื้นที่เขตจอมทอง และจากข้อมูลของกลุ่มงานควบคุมสัตว์และแมลงนำโรค ในส่วนสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ 1 มกราคม พ.ศ. 2561 ถึง 16 มีนาคม พ.ศ. 2561 พบว่า มีผู้ป่วยสะสมจำนวน 18 ราย อัตราป่วย 11.71 ต่อประชากรแสนคน อัตราป่วยต่อประชากรอยู่ในอันดับที่ 10 จากพื้นที่ทั้งหมด 50 เขต และในแต่ละปีพบว่ามีรายงานผู้ป่วยด้วยโรคไข้เลือดออกอย่างต่อเนื่องและกระจายอยู่ในทุก ๆ พื้นที่เขตจอมทอง ที่พบมากเป็นผู้ป่วยอายุระหว่าง 8 – 18 ปี (สำนักงานเขตจอมทอง, 2561)

ศิริชัย วุฒิไกรอุดมเดช (2560) ศึกษาเรื่อง “ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนเพื่อแก้ปัญหาทุพโภชนาการและส่งเสริมภาวะโภชนาการตามหลัก 2 อ. ของนักเรียนชั้น ม. 1 โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม” พบว่า การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนด้วยแผนการสอน จำนวน 8 แผนการสอน และเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป พบว่า ด้านการบริโภคอาหารนักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น และด้านพฤติกรรมออกกำลังกายผู้เรียนมีความรู้เพิ่มมากขึ้นในระดับสูง

ดังนั้น ผู้ศึกษาวิจัย จึงมีความสนใจในการศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนเพื่อป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกในนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในเขตจอมทอง เพื่อนำผลการศึกษามาเป็นแนวทางในการป้องกันการแพร่ระบาดและควบคุมโรคไข้เลือดออก ให้ได้ผลมากยิ่งขึ้น และช่วยลดอัตราการแพร่ระบาดของโรคไข้เลือดออกในพื้นที่เขตจอมทอง สังกัดกรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนเพื่อป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก ในนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในเขตจอมทอง ในด้าน

- ความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออก
- ความคิดเห็นต่อกิจกรรมการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก
- การปฏิบัติตนเพื่อป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก

2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออกก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อป้องกัน และควบคุมโรคไข้เลือดออก กับหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อป้องกัน และควบคุมโรคไข้เลือดออก ในนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในเขตจอมทอง

ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

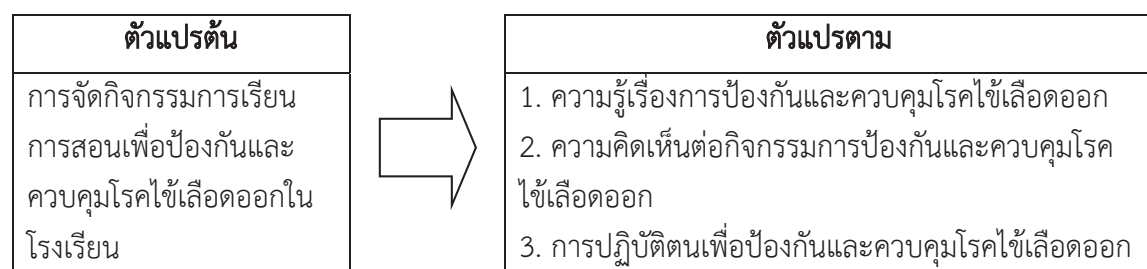
ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ความรู้เรื่องการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก
2. ความคิดเห็นต่อกิจกรรมการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก
3. การปฏิบัติตนเพื่อป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก

สมมติฐานของการวิจัย

ผลของคะแนนสอบหลังเรียน (posttest) กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก สูงกว่าก่อนเรียน (pretest) กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

1. นักเรียนมีความรู้เรื่องการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกสูงขึ้น
2. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกเป็นความคิดเห็นด้านบวก มากกว่าด้านลบ
3. นักเรียนมีการปฏิบัติตนเพื่อป้องกัน และควบคุมโรคไข้เลือดออก มีมากขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก หมายถึง การเรียนการสอนโดยใช้ คู่มือการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกในโรงเรียน ประกอบด้วย

- 1) ความรู้ทั่วไปของโรคไข้เลือดออก
- 2) ความรู้เรื่องยุงชนิดต่างๆ และวงจรชีวิตยุงลาย
- 3) การกำจัดยุงลายเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออกโดยวิธีต่าง ๆ
- 4) การขยายผลการป้องกันโรคไข้เลือดออกสู่ชุมชน

2. ผลการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก

หมายถึง การให้ความรู้แก่นักเรียนเกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกแล้วนักเรียนมีผล 3 ด้าน ประกอบด้วย

- 1) มีความรู้เรื่องการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก
- 2) ความคิดเห็น ต่อกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกโรคด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านครูผู้ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน
- 3) ประเมินตนเอง เรื่อง โรคไข้เลือดออก ในด้านการป้องกันโรคไข้เลือดออก และด้านการควบคุมโรค และ ด้านการขยายความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออก

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร เป็นนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครในเขตจอมทอง จำนวน 11 โรงเรียน ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2,871 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (multi-stage sampling) จากการศึกษาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ความเชื่อมั่น 95% ตามสูตรของ Cohen, Manion, and Morrison (Cohen, Manion, and Morrison, อ้างถึงใน พิสนุ พองศรี, 2557, น. 98) ต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 357 คน แต่ผู้วิจัยใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 400 คน รายละเอียดการสุ่ม มีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สุ่มประชากรนักเรียน จำนวน 11 โรงเรียน ในปีการศึกษา 2561 จำแนกตามรายโรงเรียน มีจำนวน 2,871 คน

ขั้นตอนที่ 2 สุ่มชื่อโรงเรียนในอัตราส่วน 1 ใน 3 ของจำนวนโรงเรียนทั้งหมดได้โรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 4 โรงเรียน คือ โรงเรียนวัดไทร โรงเรียนวัดสี่สุก โรงเรียนวัดโพธิ์แก้ว และโรงเรียนวัดศาลาครืน

ขั้นตอนที่ 3 สุ่มจำนวนนักเรียนทั้ง 4 โรงเรียนโดยวิธีการเทียบบัญชีไตรยางค์ จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ จำนวน 400 คน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน(คน)			รวม (คน)	จำนวนสุ่ม (คน)			รวม (คน)
	ป. 4	ป. 5	ป. 6		ป. 4	ป. 5	ป. 6	
โรงเรียนวัดศาลาลำดวน	36	23	33	92	12	11	11	34
โรงเรียนวัดโพธิ์แก้ว	32	36	35	103	12	12	12	36
โรงเรียนวัดสี่สุก	115	144	137	396	48	49	48	145
โรงเรียนวัดไทร	163	162	182	507	62	61	62	185
รวม	346	365	387	1,098	134	133	133	400

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

- คู่มือการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกในโรงเรียน ผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ มีค่า IOC เท่ากับ 0.89

- แบบทดสอบเรื่องโรคไข้เลือดออก มีค่า IOC เท่ากับ 0.97 และ มีค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ค่า r_{tt} เท่ากับ 0.8547

- แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก มีค่า IOC เท่ากับ 0.84

- แบบประเมินตนเอง เรื่องโรคไข้เลือดออกคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก มีค่า IOC เท่ากับ 0.904

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ผู้วิจัยใช้สถิติเชิงพรรณนาข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติ t-test Dependent

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลวิเคราะห์สถิติเบื้องต้น

ตารางที่ 2 ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปร

ตัวแปร		$\bar{X}$	SD	Max	Min
ความรู้	ก่อนเรียน	15.69	2.59	17	11
	หลังเรียน	20.19	2.56	26	15
ความคิดเห็นประเมินตนเอง		51.95	.58	53	48
		59.96	.65	68	52

จากตารางที่ 2 พบว่า

1. ด้านความรู้ ความรู้ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.69 โดยคะแนนสอบอยู่ในช่วง 11-17 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.59 ส่วนความรู้หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.56 โดยคะแนนสอบอยู่ระหว่าง 15-26 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน

2. ด้านความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ยเท่า 51.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .58 โดยคะแนนอยู่ในช่วง 48-53 คะแนน จากคะแนนเต็ม 57 คะแนน

3. ด้านการประเมินตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 59.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .65 โดยคะแนนอยู่ในช่วง 52-68 คะแนน จากคะแนนเต็ม 75 คะแนน

ตอนที่ 2 ผลการประเมินภาพรวมด้านผลสัมฤทธิ์

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ผลต่างคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนและก่อนเรียนของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ทั้ง 4 โรงเรียน

โรงเรียน	<i>n</i>	หลังเรียน	ก่อนเรียน	ผลต่าง	%
โรงเรียนวัดศาลาครืน	34	19.71	13.15	6.56	21.87
โรงเรียนวัดโพธิ์แก้ว	36	21.25	13.07	8.18	27.27
โรงเรียนวัดสี่สุก	145	20.38	15.92	4.45	14.83
โรงเรียนวัดไทร	185	20.23	15.84	4.39	14.63

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลต่างคะแนนสอบหลังเรียนกับก่อนเรียนของโรงเรียนที่มีค่าสูงสุด คือ โรงเรียนวัดโพธิ์แก้ว มีค่าเท่ากับ 8.18 คิดเป็นร้อยละ 27.27 ส่วนโรงเรียนที่มีค่าต่ำสุด คือ โรงเรียนวัดไทร มีค่าเท่ากับ 4.39 คิดเป็นร้อยละ 14.63 โดยภาพรวมคะแนนสอบหลังเรียนของทุกโรงเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ทั้ง 4 โรงเรียน

คะแนนสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	%	<i>SD</i>	<i>t</i>
ก่อนเรียน	30	15.69	52.30	2.59	55.19**
หลังเรียน	30	20.19	67.30	2.56	

** $p < .01$

จากตารางที่ 4 พบว่า โดยภาพรวมคะแนนสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.69 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 52.30 ส่วนคะแนนสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.19 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 67.30 คะแนนที่เพิ่มขึ้น $20.19 - 15.69 = 4.5$ คิดเป็นร้อยละ 15.00 จากการเปรียบเทียบพบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 3 ด้านความคิดเห็นและการประเมินตนเอง

1. ด้าน ความคิดเห็นของนักเรียนทั้ง 4 โรงเรียน ข้อที่นักเรียนเห็นด้วย มีความถี่มากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ข้อ 11 ครูมีสื่อการสอนที่ดี น่าสนใจตลอดเวลา มีค่าความถี่ เท่ากับ 378 คิดเป็นร้อยละ 94.50 รองลงมา ข้อ 19 ครูส่งเสริมให้นักเรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยแรงบวก เช่น รางวัลคนเก่ง มีค่าความถี่เท่ากับ 371 คิดเป็นร้อยละ 92.75 และข้อ 16 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกันได้ มีค่าความถี่เท่ากับ 369 คิดเป็นร้อยละ 92.25

2. การปฏิบัติตัวของนักเรียนทั้ง 4 โรงเรียน ข้อการปฏิบัติที่มีความถี่มากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ข้อ 4) ใช้มือตบยุงถ้าเห็นบินผ่านหน้า มีค่าความถี่เท่ากับ 396 คิดเป็นร้อยละ 99.00 รองลงมา ข้อ 16) นอนในห้องที่มีมุ้ง มีค่าความถี่เท่ากับ 376 คิดเป็นร้อยละ 94.00 และข้อ 20) สำรวจลูกน้ำยุงลายในบริเวณบ้านตัวเองและในชุมชน มีค่าความถี่เท่ากับ 339 คิดเป็นร้อยละ 84.75 ตามลำดับ

อภิปรายผล

ด้านความรู้ ความรู้ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.69 โดยคะแนนสอบ อยู่ในช่วง 11-17 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.59 ส่วนความรู้หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.56 โดยคะแนนสอบอยู่ระหว่าง 15-26 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ผลต่างคะแนนสอบ หลังเรียนกับก่อนเรียนของโรงเรียนที่มีค่าสูงสุด คือ โรงเรียนวัดโพธิ์แก้ว มีค่าเท่ากับ 8.18 คิดเป็นร้อยละ 27.27 ส่วนโรงเรียนที่มีค่าต่ำสุด คือ โรงเรียนวัดไทร มีค่าเท่ากับ 4.39 คิดเป็นร้อยละ 14.63 โดยภาพรวม คะแนนสอบหลัง-เรียนของทุกโรงเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เมื่อพิจารณาความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออกก่อนการจัดกิจกรรมกับหลังการจัดกิจกรรม ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดย เปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ผลต่างคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนและก่อนเรียนจากกิจกรรมการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก ทั้ง 4 โรงเรียน มีค่าไม่สูงมาก เนื่องจากการสุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคลไม่ได้สุ่มเป็น ชั้นเรียน ซึ่งมีการจัดนักเรียนรวม กันทุกความสามารถทางการเรียนรู้ จึงทำให้การสุ่มได้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ในระดับต่ำและปานกลาง มากกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

ด้านความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ยเท่า 51.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .58โดยคะแนนอยู่ในช่วง 48-53 คะแนน จากคะแนนเต็ม 57 คะแนน เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของนักเรียนทั้ง 4 โรงเรียน ข้อที่นักเรียนเห็นด้วย มีความถี่มากที่สุด คือ ข้อ 11) ครูมีสื่อการสอนที่ดี น่าสนใจตลอดเวลา และข้อที่นักเรียนไม่เห็นด้วยมากที่สุด คือ ข้อ 5) การทำกิจกรรมป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก เป็นกิจกรรมที่เรียนรู้ได้ยาก เป็นไปตามหลักการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ วราภรณ์ ศรีวิโรจน์ (ม.ป.ป.) กล่าวถึงว่า ครูใช้เทคนิควิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย นักเรียนจะให้ความสนใจมากในการร่วมกิจกรรม ด้านการประเมินตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 59.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .65 โดยคะแนนอยู่ในช่วง 52-68 คะแนน จากคะแนนเต็ม 75 คะแนน เมื่อพิจารณาการปฏิบัติตัวของนักเรียนทั้ง 4โรงเรียน ข้อการปฏิบัติที่น้อยที่สุด คือ ข้อ 1) ใช้ยาฉีดพ่นกำจัดยุง วิธีการกำจัดยุงด้วยสารเคมีที่เป็นยาฉีดพ่นจะเป็นอันตรายต่อเด็ก กรมอนามัยกรุงเทพมหานครจึงไม่แนะนำให้ใช้ เนื่องจากการใช้สารเคมีฉีดพ่นกำจัดยุงลาย การกำจัด

วิธีนี้มักทำให้มือผู้ฉีดประอะเปื้อนสารเคมีด้วย และยาฉีดพ่นนี้มีจำหน่ายทั่วไปตามร้านค้า ฉีดพ่นได้ทันที มีทั้งแบบใช้หมดแล้วสามารถเติมน้ำยาเคมีใหม่ได้ และเติมไม่ได้ ผู้ปกครองจึงห้ามเด็กใช้วิธีการกำจัดยุงแบบยาฉีดพ่น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรมีการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ระหว่างเรียน ในเรื่องของการวินิจฉัยโรคไข้เลือดออกหรือวัดผลในแต่ละบทเรียนด้วยเพื่อทราบปัญหา แล้วนำไปแก้ไขได้ทันที
2. ด้านการประเมินตนเอง ควรมีการประเมินก่อนเรียนด้วย เพื่อทราบพัฒนาการก่อนร่วมกิจกรรมกับหลังร่วมกิจกรรมแต่ต้องเป็นข้อคำถามคนละชุด

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกในนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกระหว่างโรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดใหญ่

เอกสารอ้างอิง

- กรมควบคุมโรค. (2554). *แผนยุทธศาสตร์โรคติดต่อฯ โดยแมลงระดับชาติปี 2555-2559*. นนทบุรี :
- สำนักโรคติดต่อฯ โดยแมลง กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข.
- ธัญชา นทิมหาคุณ. (2556). *ผลของโปรแกรมสุขภาพในโรงเรียนที่มีต่อการป้องกันโรคไข้เลือดออกของนักเรียนประถมศึกษา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยลักษณ์ มณีโชติ, นริสรา หรรษาพิมาย, และ สิรินาถ มูลเมือง. (2559). การประเมินโครงการพัฒนาศักยภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดของเคิร์กแพทริก. *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 33(93), 20-23.
- เบญจนาฏ ใจบุญ, สุเมชัย หนกหลัง, และ นฤมล พระใหญ่. (2561). ความพอเพียงแห่งตนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนวัดศาลาเขื่อน (อุทัยเพชร) จังหวัดเพชรบุรี. *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 35(97), 33-44.
- ศิริชัย วุฒิไกรอุดมเดช. (2560). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อแก้ปัญหาทุพโภชนาการและส่งเสริมภาวะโภชนาการตามหลัก 2 อ.ของนักเรียนชั้นม.1โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครปฐม. *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 34(95), 59-74.
- สำนักงานเขตจอมทอง. (2561). *โครงการอบรมฟื้นฟูศักยภาพทีม SRRT พื้นที่จอมทอง กรณีออกสอบสวนโรคไข้เลือดออกและใช้หลักวิชาการรายปกติและกรณีตอบโต้ภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุข* [เอกสารการประชุม].กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเขตจอมทอง.

สำนักโรคติดต่อเฝ้าระวัง โดยแมลง กระทรวงสาธารณสุข. (ม.ป.ป.). แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อป้องกัน และควบคุมโรคไข้เลือดออกตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (ปรับปรุง 2553). สืบค้น 6 เมษายน พ.ศ. 2560. จาก <https://drive.google.com/file/d/0B8Zl4XfjQfmFaEdxUDk2OUL3SWc/view?Pref=2&pli=1>.

สุวิมล ติรภานนท์. (2557). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์:แนวทางสู่การปฏิบัติ .พิมพ์ครั้งที่ 12 . กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.